

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 188/2023
08.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милице Јосимовић Љутовац, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Руми 2К бр 431/22 од 17.12.2022. године и 4Кв бр 642/22 од 28.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 08. марта 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милице Јосимовић Љутовац, поднет против правноснажних решења Основног суда у Руми 2К бр 431/22 од 17.12.2022. године и 4Кв бр 642/22 од 28.12.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Руми 2К бр 431/22 од 17.12.2022. године, према окривљеном АА одређен је притвор по основу из члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и кривично дело кршење забране утврђене мером безбедности из члана 340а став 1. КЗ. Истовремено је одређено да на основу тог решења притвор према окривљеном може трајати најдуже до 30 дана, те да се рачуна од 16.12.2022. године, када је окривљени лишен слободе.

Решењем Основног суда у Руми 4Кв бр 642/22 од 28.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Милице Јосимовић Љутовац изјављена против решења Основног суда у Руми 2К бр 431/22 од 17.12.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милица Јосимовић Љутовац, због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења, тако што ће окривљеном укинути притвор и наредити да се одмах пусти на слободу или да побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Руми на поновно одлучивање, и то другом судији односно већу у другом саставу, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о одржавању седнице већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да су нижестепена решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је судија за претходни поступак Радмила Петковић – Видић, која је донела решење о одређивању притвора према окривљеном, претходно одлучивала о жалби изјављеној против решења о задржавању окривљеног у својству осумњиченог, изјављеној против решења ПС Пећинци КУ број 2499/22-ЛЦ643/22 од 16.12.2022. године, којом приликом је жалба браниоца одбијена као неоснована.

Према наводима захтева, околност да је иста судија, која је одлучивала о жалби на решење о задржавању окривљеног, донела и решење о одређивању притвора, нарушава претпоставку непристрасности судије, па су у конкретном случају били испуњени услови за обавезно изузеће судије у поступку одлучивања о одређивању притвора према окривљеном АА те су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по оцени овога суда, неосновани.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац,

законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Из цитираних законских одредаба произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се бранилац окривљеног позива у захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се мора обавезно изузети из разлога прописаних чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Како се из списка предмета утврђује да је судија Радмила Петковић – Видић у својству судије за претходни поступак учествовала у доношењу одлуке о одређивању притвора према окривљеном, односно да није учествовала у доношењу мериторне одлуке о оптужби односно кривици окривљеног, то по оцени овога овога суда у конкретном случају није реч о некој од процесних ситуација прописаних одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП због којих би се судија морао изузети од судијске дужности, обзиром да судија Радмила Петковић – Видић није учествовала у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку, нити у поступку одлучивања по редовном правном леку.

Питање непристрасности судије (чл. 37. ст. 2. ЗКП-а) због евентуалне „контаминације“ учествовањем у доношењу предпретресних одлука, могло би се поставити у случају учествовања истог судије у доношењу мериторне одлуке о кривици окривљеног, што у конкретној ситуацији није случај.

Из наведених разлога Врховни касациони суд налази да побијаним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, обзиром да судија Радмила Петковић – Видић није поступала ни у једном својству које је прописано одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, а које би представљало разлог за обавезно изузеће судије од поступања у предмету, те су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић